

Julotta

Predikan i Visseltofta kyrka, 25 december 2005

Julevangeliet, Luk 2:1-20

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivras. **2** Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. **3** Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. **4** Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, **5** för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

6 Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, **7** och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgets.

8 I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. **9** Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. **10** Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. **11** I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. **12** Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

13 Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

14 "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

15 När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta." **16** De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. **17** När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. **18** Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. **19** Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. **20** Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Det fanns många människor som levde i kring och Betlehem vid tiden av Jesus födelse. Där fanns både rika och förnäma, människor med stort inflytande och som var respekterade av många. Ändå fick ingen av dessa

veta något om det underbara som hänt, den första julnatten. De första som blev informerade var istället en grupp herdare. Och att vara herde på den tiden var alls inget romantiskt jobb, som vissa bilder ibland kan få oss att tro. Men tydligen är det ändå något speciellt med att vara just herde, det måste det ju vara eftersom Gud valde ut just dem till att bli de första som blev anförtrodda det fantastiska budskapet. Men vad har då en herde som vi andra inte har och som skulle göra dem bättre mottagliga för Guds budskap?

En herde var en person som befann sig lite utanför samhällsgemenskapen. Dels bokstavigt, de höll till utanför städernas skyddande murar, deras arbetsplats var ute i ödemarken, där de ofta kunde tillbringa veckor i sträck utan att komma hem.

Men även på lite andra sätt så var de lite avsidat. De som ofta vistades där det vanligtvis bara fanns rövare och banditer bemöttes med en viss misstänksamhet. Detta tog sig bland annat i uttryck att en herde inte var riktigt vittnesgill. När de vittnade i rättegångar så räknades deras vittnesmål bara en halv gång. Man litade helt enkelt inte riktigt på dem.

Men detta att de var en grupp lite utanför den vanliga gemenskapen gjorde dem fria från de vanliga fördomarna. De lyssnade på ängelns budskap utan förutfattade meningar om hur Messias borde se ut eller komma.

Tänk vilket antiklimax det borde ha varit för herdarna. Först denna fantastiska och övernaturliga änglasyn som omgav dem där de på första parkett fick lyssna till himmelens egen koralkör. Något av himlens ljus och värme fanns kvar i deras hjärtan när de sprang in mot Betlehem. Och så, när de nådde fram till föremålet för änglarnas hyllningssång: ett litet barn som bligade upp mot dem från en smutsig krubba.

Tänk om det istället varit den rike köpmannen eller värdshusvärden fått veta att Messias nu var född och så fått adressen där han var. Lite förvånade skulle de nog bli när de såg adressen, det tillhörde ju inte direkt de fashionabla kvarteren i stan. Men de gick i alla fall dit. Men när de sen upptäckte att den adressen upptogs av ett stall, och inuti stallet så var det ett litet barn som låg lindat i en krubba, med bara hö och halm som säng. Förmodligen hade de vänt på klacken i vredesmod. "Vad är detta för ett dåligt skämt, har jag blivit ivägglurad till de här bakgatorna bara för att få se ytterligare ett fattigt spädbarn?"

Men herdarna reagerade inte så! Istället prisade och lovade de Gud för barnet i krubban. Tänk att bli så glad över ett nyfött barn, vars föräldrar de inte kände! Där andra ser fattigdom och enkelhet, såg herdarna Guds under och härlighet.

Det var en glädje för hela folket, hade ängeln berättat för herdarna. Och just genom att budskapet var riktat till herdarna först av alla, så är det en

tydlig markering att det verkligen gäller alla, ingen är exkluderad! Inte ens herdarna som annars var så exkluderade i det samhället.

”En frälsare har fötts åt er” sa ängeln till herdarna. De befann sig ute i mörkret och kylan men kallades in till ljuset, till frälsaren som blivit född. De fick någonstans att gå ut ur mörkret, det är julens evangelium.

Även vi som har gått till den upplysta kyrkan den här mörka natten är kallade, ut ur mörkret till ljuset.

Om du upplever att du står utanför sammanhang så är evangeliet särskilt riktat till just dig. Idag kan vår brist på sammanhang framförallt gälla vår inre människa. Man kan vara vilsen och hemlös i sitt eget hus, på sin egen gata. Man kan uppleva att man befinner sig i mörker och kyla den varmaste sommardagen.

Allt detta vet Gud om, det var därför som han blev människa för att överbrygga avståndet mellan Gud och människa.

Gud kom till oss på ett oväntat sätt, det var inte många på den tiden som hade väntat sig detta att Gud skulle komma i ett spädbarns gestalt. Och det är ofta som vi missar var Gud är. Herdarna fick se en underbar änglasyn, men Gud var inte där. Han var i stallet, där de flesta minst hade anat det. Kanske det behövs en herde som inte i förväg har bestämt sig för hur Messias ska vara och göra för att se detta.

Vi behöver bli lite som herdor, som inte ser till glittret på ytan, utan lär oss att kunna se bakom fasaden. Som inte vänder i dörren för att något inte var som vi hade tänkt oss. Jesus vill komma till oss den här julen, men låt oss inte missa honom för att vi går förbi det enkla och oansenliga. Just där kan Gud vara som mest närvarande.

Du är välkommen med frågor och respons till min predikan på tobias.backstrom@svenskakyrkan.se

Vill du gå in på vår hemsida så är adressen: www.svenskakyrkan.se/osby

Tobias Bäckström, präst i Osby.